



ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 - 50 -
 Egy hónapra — 50 -

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kármelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

KORKEPEK.

III. A gazdag.

„Furesán hangzik, hanem igaz, hogy
 Ma már csak teher a vagyon;
 Csak bosszúsága van miatta
 Az embernek, azt mondhatom.
 Uton, utfélen a szegénység
 Nyújtja felénk üres kezét,
 S ha az ember békét akar, hát
 Vagyonát osztogassa szét.

Hajdanta nem volt a szegénység
 Ily vakmerőn követelő,
 A gazdagok vagyona közt nem
 Turkált adófelügyelő.
 Statisztikába nem sorolták
 Hogy kinek-kinek mi je van,
 S így mennyit tartozik fizetni
 És áldozni minduntalan.

Ki kér, kezét nem teszi össze,
 De fenyegetve emeli,
 S kutyába sem vesz, hogyha egyszer
 A tarisznyája már teli.
 Szóval ezen az óriási
 Gyarlósággal telt földtekén
 Gyarlóbb, kiállhatatlanabb nincs,
 Mint a töméntelen szegény!”

IV. A szegény.

„Elvándorolt már az igazság
 A gazdagok házaiba,
 Nálunk csak a nyomor maradt meg
 S biz ez ránk elég nagy hiba.
 Gazdag megnyeri a pörét, mert
 Ott az igazság, hol a pénz,
 De bezzeg a szegény nem így van,
 Annak igaza odavész!

Hajdanta volt a gazdagoknak
 Könyörülő nemes szívök.
 Ma, hogyha gazdag házba tévedsz,
 Az ur könyörtelen kilök.
 Csak ha fellép képviselőnek,
 Akkor alázta meg magát,
 Ilyenkor összecsókolódzunk
 S iszunk az éjszakákon át.

Szóval: nem szépen rendezé be
 A világot a mi urunk,
 Adott vón' inkább a szegénynek
 Sok pénzt, hisz fiai vagyunk.
 Vagy legalább pusztitaná el
 E rút gonosz g a z d a g o k a t,
 Kiknél e gyarló földtekén tán
 Gonoszabb faj nem is akad.”

G. D.

TIZENÖTÖDSZÖR!

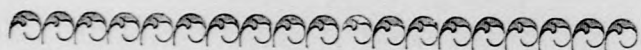


A tizenötödik negyedév elején Garabonczias Diák ismét kiáll a fórumra és kéri a tisztelt közönséget, hogy eddigi pártfogásában részesítse e lapot.

Négy évi pályafutás edzette meg a humoros diákot, négy évi együttlét kötelekei kötik össze barátságos olvasóival. Egymást ismerjük, nem ígérgetünk tehát semmi újat egymásnak.

Szíves barátsággal kérjük közönségünket, hogy terjessze mind tovább e lapocskát, melynek tartalmi értékére s külső csínjára minden igyekezetével közreműködik a szerkesztőség és kiadóhivatal.

Ara negyedévre helyben házhoz hordva, vidékre bérmentes postai küldéssel 1 frt 50 kr. Félévre 3 frt.



ÉLCLAPOK HÁBORÚJA.

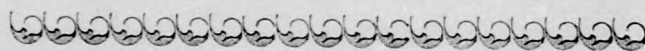
Istók és Jankó Budapesten összevesztek. Ugyancsak osztogatják egymásnak a ezimeket, de különösen Istók bácsi ért hozzá. Amíg békében voltak, nevetett nekik a közönség, de így eljöhét majd az az idő. mikor „inter duos litigantes (nem akad, aki) gaudet.“

A „ridendo dicere“ helyett már-már a „verendo ridere“ járja. Az attikai só puskaesőbe kerül, fújtás alá, úgy lövöldözi Istók kemény darabokban.

Bandi megnézi és meg-megrázza fekete üstökét. Pusztítsák egymást, hátha két civakodó között ő lehetne az a bizonyos harmadik (gondolja magában)!

A figyelmes Tolnay.

A francia vasutasok is eljöttek megnézni a kiállítás. Tolnay igazán figyelmes házigazda volt, nem akarta veszélynek kitenni francia kollegáit, tehát egész Győrig a nyugati vasuton hozta őket. Ott aztán a véletlenre bízták magukat, felültek az államvasutra.



Marsch mezejéről.

Kapitány. Holnap elkezdődnek a nagy gyakorlatok, fejenkint kaptok holnaptól kezdve 5 krajczár ezulagot. Hanem reményem aztán, hogy ezt a pénzt nem arra fordítjátok, hogy a sárga földig leigytok magatokat!



Komáromi színészet.

— Hiteles tudósítái nyomán. —

Aszondják, hogy a színészek
Nem játszanak a színházban,
Hanem a Klár vendéglőben
Lépnék fel tragédiákban.

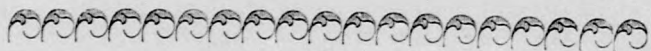
Furcsa az az öt felvonás,
Kárpit nincs, hát akként jelzik,
Hogy ötször egymásra pöknök
És ismétlik, hogyha tetszik.

Öt felvonás egy-egy darab,
Másfél flor a napi költség,
Mélto hát, hogy a művészek
S crepüket jól betöltésék.

Az egyik hőst elnevezik
Libanyakas zöldképűnek,
A másikat meg vörösnek,
Kik egymáson hegedülnek.

Oh direktor armer Jákob,
Ugy-e, te ezt mind nem látod?
Tartanod kéne a hátod.
S ráverni a porló nádod!

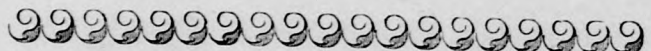
Ribizli.



Diurnista élet.

Egyik. Gratulálhatok önnek kollega ur? Halom, hogy fia született.

Másik. Kérdi, hogy gratulálhat-e? Azt kérdés nélkül is tudja azt hiszem, mert ön is diurnista.



Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.



Kükürütz Siga. Scholomonleben, mangyál, ha edj háboró khiöti magát, mi akkor a the első theendü.

Scholomon a Grajsz. Legelső theendü eladni az én érthékpapirjaim, aztán jelenteni maródit!

Siga. Mért reszketel the, ha én a háboróru beszélek?

Scholomon. Thodod Siga, reszketek, mert edjszerre előtt engemet az a tólságos hideg vér!

Szentmártoni filozofia.

Egy valóságos muzin.

Sete. Hej, ugy-e komám, milyen nagyot mulattunk mi a Károlylyal!

Suta. Az ám, nagyot mulattunk.

Sete. Az a Károly fene egy mulató gyerek ugy-e?

Suta. Az ám, fene egy mulató gyerek.

Sete. Pedig máskülönben olyan szolid.

Suta. Az ám, máskülönben szolid. Hanem mit is értenek itt máskülönben alatt?

* * *

(Amint kijönnek Lujzi bácsitól, hát agyonütik a patikárius ur gyönyörű kutyuskáját, egy kódarab fejen találja ugy, hogy biz az ott maradt. Odaszól Setének Suta:)

— Hiszen a pinesnek vége van az bizonyos, hanem máskülönben kutya baja!

Pápai krónika,

Német Thalia †

Egyszeriben valahol
Volt egy kicsi város,
Népe derék, jó magyar,
Bar utczája sáros.
Pedig ilyen jó magyar ez
Nem is vala mindég,
De eljárt a magyar muzsa,
Ettől aztán megtanulta;
Ki is tárta érte neki
Szívét és a lelkét.

Jött egyszer a szomszédba
Egy idegen muzsa,
Köt a látott szerelem
Szintén lángra gyujta.
S addig-addig sugdozott a
Nagy papák fülébe:

Ezek — mert a meghódolt várt
Idegenre bizni sem árt —
A mostohát beereszték
Az éaes helyére.

Haj! mert ő még sem vala
Mostoha egészen,
Várta egész Izrael
Testvércsókra készen.
Mily nagy is volt az öröm, haj!
Szinte-szinte lászék...
A direktor alig állta,
Igy nyakig a boldogságba.
Atjára bár felvilágot
Hej! soha se volt még.

És a hogg megérte az
Első szombat-estét
Szűszin turka néptömeg.
Mint az ár özönlék.
Jó direktor kézbe furdik
S részegedve szédül.
Ennyi népet még se vára,
Hogy is jér e kicsi házba!?

... Azt se látta mámorában
Hogy elég tág kívül.

Jó időn hogy felocsúd
A direktor végre,
Kassához mén egyenest
Lassan lopva félve.
Tapogattja önmön magát:
Való-e hogy ott van?
... Oh az! való! ... mit feltára
A fiókból Thaliára
Mi sem jutott — nagy deficit
Fenyegtet ki onnan.

Jó direktor könnyezön
Vága hosszú képet,
Jaj! de nem vész a hiány,
Nem hoz semmi népet.
Ily gyász lön a germán muzsa
Sorsa — s a morál beun:
Aki saját dombján kapar
Egy-két szemet csak kitakar.
S csalódás a méltó bére,
Ki váj idegenben.

Arszlánbörben.



Önagysága. Ah, Alfréd,
ne folytassa tovább, hiszen minden szó, melyet kimondanak ajkai, hazugság!

Alfréd. Igaza van nagyság, ön a legbájosabb és legimádandóbb hölgy e nagy világon!

FÜRDŐI BÓK.

Ur. Hogyan, hát máre egyetlen fürdőkabin sincs. Jegykiadó. Nincs. Tudja kérem, ma szombat van s ezen a napon a szász piezkos publikum tódul csak ide.

Csirkefogó-udvariasság.

Biró. Maga gézengúz, üljön oda a vádlottak padjára.
Vádlott. Leszek bátor.



GRI — BUGRI.

UGRI. El csak elutaztunk, hanem vissza hogyan megyünk?
Csak legalább reményem is volna a visszautazásra!
BUGRI. Nekem csak pénzem volna legalább!

UGRI. Istenem, milyen boldog vagyok, Irma nagyságának kisujját megszoríthattam. Én reménykedem.
BUGRI. Oh méltán. Ha manap valaki a kisujját nyújtja, bizton odadja az egész kezét is.

Vidéki szerkesztők kongresszusa.

Roboz István, ki már 21 éve egy huzamban szerkeszti a „Somogy”-ot s így a legöregebb szerkesztő, kongresszusra hívja össze a vidéki magyar lapszerkesztőket, hogy összejöve, meglássuk végre, kik is csinálják vidéken a nagy politikát, egyebekkel egyetemben?

Barátai vagyunk az eszmének, azokból az okokból is, melyeket Roboz felhívása említ, meg másokból is. Igaza van, mikor így szól: „Sem tehetség, sem irodalmi készültséggel nem bírók tanyát ütnék a parnasszuson, felesapnak szerkesztőknek és sárral dobálják az ünnepelteket; czégért tüznek emberszólásból; a közügyeket deresre fektetik s ilyenekre — fájdalom, mindig akad olvasó, aztán rövid idő alatt irodalmi csődöt mondanak a többi lapok tekintélyének rovására!”

Igaz. Hanem eltekintve a komoly okoktól, Garabonczias Diáknak magán okai is vannak, hogy a kongresszus összejöjjön.

Ugyanis: látni akarjuk a „Kukutyini Híradó” azon férfiát, ki ez évi márczius 1-én vezérezikkét e szavakkal zárta be: „A történelem nekünk ad igazat, nem Bismarknak!”

Látni akarjuk a „Papréti Közlöny” azon költőjét, ki január 1-én így verselt:

„Nem bántalak, te bűv-alak.

Arzid falak, én: rút salak.”

Látni akarunk továbbá egy olyan kormánypárti lapszerkesztőt, aki nem húz szubvenciót, — olyant, aki Brandt Richardot nem teszi be a tárczába, ha beküldik laptölteléknek, — olyant, aki saját halálra gazembereztetését nem teszi ki vezérezikkül, ha beérkezik, vagy más szavakkal olyant, ki átolvassa előbb a czikket, aztán adja szedés alá, — olyant, aki a megveszett kutya vagy elszabadult lovak felett évenként 6-szor meg ne botránkozott volna és még több ilyen ritkaságot.

Ez a kongresszus lesz hivatva az egyesület szent szószát ráönteni az összevisszaságban működő vidéki hírlapírókra, azt a szószat, amelyet annyira áhítozik már a mindenféle zagyvaságban megcsömörlött vidéki szerkesztő.

Előre is megörvendeztetjük t. olvasóinkat: a majdani közgyűlésről bő tudósítást közlünk.

Nyelvtani vizsga.

Tanító. Andris, mondd meg nekem, mit tesz deutsch?

Andris. Pálinkát mér.

FECSEGŐ KÖLTŐNEK.

Barátom, egy szegény poéta,	Ha két verébharczra kelne
Tyűh! itt van ám csodás diéta:	S egész begyéből csiripelne,
Ha ir, fecseg; ha szól csacsog...	Ha négy szipirtó összejö
Kit üldöz, olyan mint a kréta,	A nap történtivel betelve:
Vagy mint mezőn a pipacsok.	Náluk nagyobb zsbajt csap ő.
Korán felül pegázusára,	Ha, jó barát, nem vagy kevélyebb,
Ütött-kopott, fakó lovára,	Figyelj reá, ki észre mélyebb:
Mely agg fejét nem üti fel;	Tekintsd, nem mind javunkra vál.
Van ekkor oly vásári láрма,	Mit zengni vagy másnál merészebb,
Minőt egy London irigyel.	A polyva könnyen lézbe száll.

Talán nem tetszik e tanácsom,

Lelj hát szívéltet, ime! másom:

Múzsát a szarka illeti,

De hogy ne kinszenvedj fogáson:

Áldozd fel önmagad' neki!

Váci Jenő

Szakálnövesztő.

X. ur, aki szép süzü hajáról volt ismeretes, szenge kora óta szakálnövesztők után kutatott a hírlapok hirdetései kösött. X. ur úgy elmezült a szakálnövesztők kutatásában, hogy süzü haja kihullott, szakála már a földet sepegte, s még mindig szakálnövesztőt keresett önfeledtségében. — Morál: Csillag Anna-imádók, vigyázzatok!

A muszkák rólunk.

A muszkák minket megdicsérnek
Kimondhatatlanul,
Dicsérnek, míg a német sógort
Leszólják czudarul.
Mire revanchul azt feleljük
A maczkó bácsinak:
Félünk a danaóktól ám mi,
Bár bókot mondjanak.

Szabadság.

Dalfika. Thate, mangyál nekem, mi az a szabadság?

Tálc. Az a szabadság az, mikor az ember nincsen becsokva!

Dalfika. Mangyál tháteleben, akkor a moszka czár mért nem szereti a szabadságot?

SAISON MORTE.

— KARCSOLAT. —

Az iskolában a diákot megdicsérik s mérget vehetsz rá, hogy másnap megfogja a dicséret. Tisza Kálmán a főrendekeket megdicsérte s érte hálából leszavazták. Azaz hogy a történeti igazsághoz hiven ragaszkodjunk, rendeztek számára olyan győzelmet, hogy bátran elmondhatja Pyrhussal: még egy ily győzelem s veszve vagyok.

A „Gar. D.” szerkesztője egy meggondolatlan pillanatban megdicsért szorgalmamért, s a köszönet részéről az lett, hogy 3 hónapig nem találtam a szerkesztői irodára. De hiába így van ez mai nap; bizonyosan innen a közmondás: jótettédért jót ne várj. Ha engem a „Gar. D.” szerkesztője amugy magyarosan összeteremtetté, hát én bizonyosan azzal állok rajta boszut, hogy ostrom alá veszem a szerkesztőséget félig-meddig olvashatlan firkáimmal. De ő azt nem tette; az elmélet embere ilyenkor elveszti lába alól a talajt; a prakticus ember azonban mindig segít magán. Ha nem szidott össze — legalább megdicsért, és summa summarum: meg van a titulus boszulandi (grammatisták ezer boesánát a kifejezésért). Ha úgy nem lehet, hát így ni! Mindjárt el is kezdem az ostromot.

De miről is írjon az ember a holt-idény alatt?! Saison morte! Te a diákok álmainak központja; te a honatyák s hivatalnokok Messiása!! Te a szerkesztők atka, végül pedig a tanítók megölő betűje!!

Igen, a tanítók megölő betűje; mert a hivatalnok a honatyával neveti a czudar meleget a fürdőkön. A szerkesztő nyugodt leikiismerettel teletömheti lapját mindenféle zöltséggel, ügyesen számítva arra, hogy saison morte alatt ugysem olvas lapot senki a betűszedőn kívül, s mégis rendjén megy a dolog. De mit csináljon a szegény tanító?! Ő fürdőbe nem mehet, a 3—400 frt évi fizetés nem futja ki, s még egyetlen multságától, a tanítástól is meg van fosztva a saison morte alatt. Multságától, mondom, mert épen nem volt ám igaza annak az írónak, aki azt merte mondani, hogy: Quem dii odere, pedagogum fecere; ellenkezőleg áll a dolog! Ha valaki pedig azt gondolná, hogy sarkasmust irok, ám tessék gondolni amit tetszik, de én okodatolom is állításomat.

Amint okoskodásomat füzni kezdtem, kapok egy levelet egyik barátomtól, aki esetleg tanító. Annál jobban megörültem neki, mert fönnebbi mondásom találok benne festve a legélénkebb színekkel.

At is adom neki a szót azonnal.

A többi között így ír: „Hidd el barátom, olyan multságos ez a tanítói élet, hogy ha az embernek nevetni van kedve, csak tanító legyen s mint ilyen, látogassa szorgalmasan az iskolát, akad ott elég mososolyogni való. — Ha télen zord az idő, az ember szeme csak pusztá mezőket, kopár hegyeket lát, menjen az iskolába, gyönyörködhetik ott a sok zöltségben. Minden tekintetben, minden körülmények között lehetheti vagy felvillanyozhatja magát. Pl. ha az embernek a gondtól nehéz a feje, megrázza a másét s ezzel megkönnyíti a magáét. Ha talán bús, kedvetlen, előveszi a nagy vonót, (többnyire nádpálcza) egy perez s olyan concertet rögtönöz, hogy csak úgy sir a hegedű. Persze, hogy a böggőben sincs hiány. A concertben még nem szereplők közül aztán ha valamelyik biztos jelekből gyanítja, hogy a szereplők közül ki nem maradhat, az már jó eleve elkezd kontrázni. Így

aztán csakhamar kész a teljes harmonia s a tanító mit tehet mást, mint gyönyörködik. S mibe kerül mindeme multság? csupa csekélység; 4 krba, ennyibe kerül a vonó s nem többé.

Eddig tisztán a multság; de a tanítónak jó minden ipar-ágban is jártasnak lenni. No ezt meg pláne elsajátíthatja mind az ügyes tanító az iskolában. Pl. rövid pár nap alatt prakticze megtanulhatja a nadrágszabást — röviden a nadrágot, s ha felesége ügyetlen a tálalásban, erre is megtaníthatja, rendszeresen elsajátítva előbb az iskolában, miként kell föltálatni a: a y a k l e v e s t. A szobrászatot illetőleg valódi művészsze képezheti magát az ügyes tanító, gyakran tanulmányozva: milyen állása van a nevető s milyen a siró areznak, s hogy miként kell a nevető arezból sirót rögtönözni.

De utóvégre is a tanító nem tudhatja hol áll meg, hátha odaadó alkalommal még földműves munkának is hasznát veendi?! Ez esetre magát biztosítandó, elsajátítja a cséplés mesterségét.“

Persze hogy mindezeket önmagán nem tanulmányozhatja, előveszi tehát a gyerekeket. De ez meg barbárság — mondják olvasóim. Amint vesszük; én pl. azt mondom, hogy nem barbárság. S hogy állításomat igazoljam, még egy passzust idézek említett levélből. „És a gyerekek mindennek bizonyos értelemben örülnek is; mert igaz, hogy a műtét alatt ugyancsak esikorgatják a fogukat, de aztán nézni azt az örömet, mikor megszabadulnak, ismét egy új öröm.

Ennyi s ily sokoldalú öröm s multságától fosztja meg a saison morte a tanítót! Nem volt-e hát igazam, midőn így kiáltottam fel: Saison morte, te a tanítók megölő betűje!!

Azért indítványozom, hogy a régi közmondás — minthogy úgy is a változtatott közmondások korát éljük — így javítandó ki: Quem dii amavere pedagogum fecere.

○-tól.

Ki volt nagyobb?

Mondják, hogy a győri vásáron történt a régi jobb világban. Kényelmesen pütyizált öt jó érzésű csizmadia egy korcsmában. A beszéd természetesen a politikáról folyt és mindinkább élesre vált. Nem szerette ezt a cigány primás, aki már minden áron keresztbe akarta tenni a vonót. A vitatkozók egyike egyszer csak felugrik dühösen s az asztalra csapva, így erősíti szavait:

— De én ezt mondom és én püspöki-i polgár vagyok!

— No hát én meg Érsek-ujvári vagyok. — felelt a másik.

— Én meg Szent-Király-ra való vagyok, licitált bele a harmadik!

— Mind semmi! Mert én Császárra való vagyok, szólt a negyedik.

— Én meg pápai, la, koronázta be az ötödik!

— Ne vesekejenek az urak no, szólt most bele a sodrából kijött primás, én vagyok a legnagyobb úr mégis, mert én szent-péteri vagyok, ott is pedig a primás la!

TAVASZI ZÖLDSÉG.

El „Közlöny“ tárcsájából.

„Daczára annak, hogy „Pepi“ bácsi vállait már 55 esztendőnek súlya nyomja, mégis — **aggregény**, (így esodálkozik Polgár Béla ur, aki szivesebben venné, ha 55 éves korában még fiatal legény lenne Pepi bácsi. Különben az egész „elbeszélést“ kellene közölnünk, hogy fogalmat nyerjen az olvasó arról, kánikulában milyen a tárczák zöltsége.)

HIRHARANG.

— Győri krónika. —

A tűzoltóegylet mult vasárnap tartotta közgyűlését. Ahány egylet még mostanában alakuló közgyűlést tartott, mind azzal kezdte, hogy kedves fői-panunkat elnökké vagy védnökké választotta. A szépítő-egylet és a gazdasági egylet után következett a tűzoltó-egylet, következni fog majd a csónakázó-egylet, a kaszinó, a lövész-egylet, az ének- és zene-egylet, az atletikai club stb., csak aztán sok ne következék meg. Egyszer azon veszi észre magát főispanunk, hogy minden napra esik egy gyűlés s nem is érdemes hazamenni Ikervárra, felüti hát köztünk a főispáni sátrat, hej, ez a nap ünnep lenne Győrben! — A tűzoltók közgyűlésén Hauzer bácsi jelentette be azt a sok tüzet, amit a tűzoltók elfojtottak. Volt 26 tüzeset, ezek között egy sem találtatott nemes tűznek, el is oltották, még pedig vízzel és a lelkesedés tűzével. Tüzet tüzzel Tartottak 17 előadást, melyeken csak úgy játszottak a tüzzel minden komolyabb következmények nélkül. Színházi örségen voltak 173-szor, mely alkalmakkor különösen óvtak a közönséget a művésznek tüzes tekintetétől.

Van az egyletnek közel 17 ezer forintnyi vagyona, melyet tűz sem pusztíthat el. Azután a választások történtek és pedig elnökké *gróf Batthiány Lajos*, alelnökké *Jerfy Antal*, pénztárnokká *Günther Gyula*, jegyzővé *Braun József* választott. Ezek azonban mind csak olyan cibilek, most következik a tulajdonképeni tűzoltóság: Főparancsnok: *Hauzer György*. Parancsnokok: I. Erhardt A., II. Fekete J., III. Tüske J. Segédtsztek: I. Kis Jenő, II. Kara Ferkó, III. Csorba Kázmér. — Mi, akik nagy ellenségei vagyunk a derék egyletnek, irigységből azt kívánjuk, hogy ebben az évben egyszer se legyen alkalma úgy kitüntetni magát, mint eddig.

A szeszgyárban villammal világítanak. Egy gép 44 izzólámpát lát el, később a gyár előtt is lesz két nagy ivlámpa. De-nique ahol szesz van, ott az illumináció el nem marad.

A Kisfaludy-szoborra a városi pénzügyi bizottság három egymásutáni évre 100—100 forintot javasol adni. Tudvalevőleg ez a kérdés kiadatott a bizottságnak. Hanem ha majd a bizottsági ajánlat beadatik a közgyűlésnek, képzeljük, hogy fanyar arcot vag hozzá ismert nagylelkűségben.

A pénzügyi bizottság nagylelkűsége különben most rohamosan emelkedik. Nemcsak a szoborra, hanem a nőpariskolára is javaslatba hoz 100 frtot, sőt a beregmezei közmívelődési egylet céljaira is 10 frtot. Ha ezt a nagy pazarlást meghallja Szüts bácsi, lemond a képviselőségéről.

Pandur a bakák közt. A 19-ik gyalogezredben pénteken és szombaton nagy volt a tisztálkodás és rendezkedés. Olyan volt a regiment, mintha nagymosást akarnának tartani ezredesek. Végre rendbejött minden, tegnap este aztán megérkezett Pandur ezredes, az ezred parancsnoka, egy panduri szigorúsága ferfi, aki közönséges baka-közemberből ezredesséig felküzdötte magát, vele jön Berlin, de nem a Vilmos császár városa, hanem csak egy főhadnagy-segédtsz. Történik itt nagy vizitáció.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.



K. J. Bpest. Magánlevél ment bélelve. Testvéri üdv. V. J. Ügyesen versel, de nem fejt ki teljesen a humoros th mat. Úgy látszik, a nehéz versalakok akadályozzák a tartalombeli szabad mozgásban; ez nem csak mostani küldeményéről szól, hanem általában. Jó ugyan, ha a fiatal poéták erős formákba szorítják gondolataikat, szép gyakorlat, de legjobb (különösen humoros versnél) ha előbb teljesen megalkotják a költemény egészének s kiszabják minden egyes versszaknak tartalmát, különösen pedig végesattanását, akkor nem jutnak végül az „Iszekélyedés ingoványába.“ **Ö-nak.** A „Saison morte“ ime jön. Az adomafélék gyengébbek. A kis hirdetést illető kérdésre megfelel a kis hirdetések mai rovata. Tessék megírni, melyik évfolyamot, vagy mind a hármát ohajtja-e, majd elcsöveget adunk, hogy a sor zámok ne legyenek kilyugatva. Itt a dolog ideje, meg kell fogni a toll végét, különösen pedig a közel jövődöben, mert a redakció egy kis pihenőre készül, valami messze, esőndes helyre s egy hónapig tudni sem akar a világról, még a Garabonczias Diákról sem! Vigye a délibáb üdvözlőnkét oda a délibábok jó alföldi városába. **H. J. Pápa.** Aki lelke van a lassu kezének! Hát nem lehet egy nappal előbb postára rakni a Diáknak valót? Vasárnap reggel kaptuk meg. Eztán a pének le ne nyugodjék anélkül, hogy a postai véletlenre ne bizza a miénket! Lásd előbbi üzenet záradékát. Haragos üdv. **Rév-Komárom.** Három háznak szól ez az üzenet. Három forrásból csörgedezett ugyanis ide a színész-skandalum híre. Meglehető egyformaságot észlelünk a dolog érdemére nézve, azért elhisszük, de az érdemleges közléstől mégis tartózkodunk, nem válik előnyére a vidéki színészet hírnevének, melyet méltatlanul megsértenénk azzal is, ha egyeseket méltán megbunkóznánk. Amit pedig egyik tudósítónk ajánl, hogy a „Függetlenség“-be küldjük be, azt épen nem tesszük. Emlékszünk, mikor e társulat Győrt elhagyta, jelent meg az említett lapban egy alapos kritika, melyről nagyban terjesztette az épen akkor nagy dühösködésben levő Jakób, hogy az a mi révünkön jutott ama lapba. Persze csak hátunk megett mondta, mert szemben (mint ez már szinüzagatóknál szokás), édes volt mint a méz. Természetes, hogy a győri bugák egy pár szajjas tekintélye s ide-oda forduló szélkakasa is híven kontrázott neki, mert vannak emberek, kiket bosszant az, hogy mindenkit lóvá nem tehetnek a szájukkal vagy uj divatu nyakravalójukkal. Akkor nem találtuk érdemesnek, de most alkalmat vesznék kijelenteni, hogy **habár ama bírálatot minden pontjában osztjuk**, nem mi irtuk s nem mi küldtük be. Hanem az éhetetlenség meg a svindlerség mindig másra kiabál gezereszt, ahelyett hogy maga igyekeznék megjavulni. Üdvölet a Komáromiaknak, jarjanak szépen színházba! **Barko. Helyben.** Beválasztjuk képviselőnek. Mäskülönbén se vége, se hossza. **Poéta-testvér.** Mostoha testvérek vagyunk. Vagy kelmed nem született Apolló apánk véréből, vagy mi, de a különbség észlelhető. Mert ilyent mi sohasem irtuk:

„A muzsák tejét szívtam én
Es nagyra felnevelkedém,
Poéta-gyermekké levén
Én is a muzsák jó tején.“

Vagy jobbat, vagy rosszabbat, de ilyent nem. Azofelül egy felvilágosító adattal szolgálunk (nehogy életrajzunkba majdan beleszöjje), nevezetesen ön téved mi az anyatejen kívül esakis téhen, kecske és juh-tejet ettünk eddig, **muzsa tejet** soha. De nem is kívánkoztunk rá, mert amint a muzsák névsorát olvastuk, gyanítottuk, hogy férfiak is vannak közöttük. Hát testvér ur evet-e kakastejjel süttöt fehér czipót? Aszondják a testvérek, az még jobb, mint a muzsatej. **D. S.** Hát bizony az megesett a régi időkben, hogy kevesebb gond jutott rá, hanem annál több jut mostanában és ezután. Örülünk, hogy az utóbbi számok annyira tetszettek. 65%. Sok. **N. N.** Kiszorult. Mostanában annyi kézirát íródik, hogy illusztrációink is nagyrészt kiszorulnak. Jövöre.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szavay Gyula.

Főmunkatárs: Gerő Gyula

APRÓ HIRDETÉSEK.

<p>E hirdetői rovatban minden egyes szövegért 2 krt kell fizetni. Ha cím is közöltetik, azért külön 30 krt.</p>	<p>Eladó egy jó czéllövő fegyver igen jutányos áron. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.</p>	<p>Dadogókat gyógyít garancia mellett <i>Mocsáry Gerő</i> képezdei tanár Győrött.</p>	<p>Teljes évfolyamok a „Garabonczias Diák” 1882., 1883., 1884-iki számaiból évfolyamonként 2 frtjával kaphatók a kiadóhivatalban.</p>	<p>Ujságpapíros csomagolásra igen alkalmas, van eladó. Tessék tudakozódni a lapok szerk. irodájában.</p>
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

ARCZKENŐCS ÉS MOSDÓVIZ.

„Az arcz a lélek tükré” mondja egy régi példabeszél, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr, mint a csinos, kellemes külső főtényezője, azonnal rokonszenvet kelt. Különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczszín egyik kiváló kellemét képezi. A saját vegyszeti laboratoriumomban készülő arczkenőcs megszünteti a **bőr érdességet**, elmulasztja a **szeplőket, májfoltokat, tüsszöket, bibireseket**, az arcz és orron előjövő **rendellenes pirosságot, persenéseket és izzagos kiütést**, szóval a bőrt hibátlan tisztaságúvá változtatja s annak barsonyszerű lagyságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczkenőcs az általam készített mosdóvízzel hasznóztatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt, ott a fentvezetett szerek által biztosan megszerezhető. — Az arczkenőcs és mosdóvíz valódián egyedül

MEHLSCHMIDT JÓZSEF

gyógyszerésznét, **Győrött, kapható.**

Egy kis tégely arczkenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt, egy palack mosdóvíz 70 kr.

Postai megrendelések utánvét mellett eszközöltetnek.

Ugyanitt kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer a haj vagy szakál eredeti színének helyreállítására. A haj, v. szakál ezen szerrel naponként egyszer bedörzsölve, visszakapja eredeti színét, később elegendő hetenként kétszeri bedörzsölés is.

Különösen figyelemre méltó a hírneve

dr. Forti-féle sebtapasz.

Ezen általánosan kitünőnek elismert gyógytápasz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalmat esilapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűs mind gyökeres gyógyulást eszközöl különösen bajokban. — Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hárttyás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gennyedések, vérkelések, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujféreg, körömfolyás, körmörmeg, vadhus, tagszivacs, csontszú, kifélezés és azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.



megrándulások, helyi eszű, továbbá a szülés utáni láb-sebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. Hólyag-tápasz vagy mustárlisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhítőszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja.

Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tápasznak rövid idei használata folytán annyira előrűnik, hogy a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Budapesten:

Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszer-

tárában, Győrött: STIRLING KÁROLY gyógyszerész urnál.

Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytápasz készítője

Forti László.

Lakása: Budapest, I. ker. vár. Nádor-utca 3. sz., ahová közvetlen megrendelések czimzendők.

A t. cz gyógyszerész urak, kik raktárt elvállalni hajlandók lennének, felszólítanak, miszerint e részbeni ajánlataikat ezen gyógyszer készítőjéhez, Forti Lászlóhoz czimezve: (Budapest, I. ker. vár. Nádor-utca 3. sz. beküldeni sziveskedjenek, ki megrendeléseket is pontosan teljesít. — Vidéki bérmentes levelek általi megrendelések az árak készpénzbeni beküldése vagy posta-utalvány, ugyszinte utánvét mellett tüstént és legpontosabban teljesítetnek.

Figyelmeztetés! Sebtapaszom Győr városában előforduló hamisításának meggátolására a tisztelt közönséggel közlöm az egy köztiszteltben álló és minden tekintetben bizalomra méltó férfitől hozzám beérkezett figyelmeztető levelét: Tisztelt uram! Győrre menő süttöri asszony, kit Ön sebtapaszának vételével megbiztam, az illető bizományos üzlete helyett a legközelebbi gyógyszerertárba (mint mondja a tüstoronyon belül a város felé, — névszerint megjelölni még nem tudom) ment, ott kért és kapta a „Forti-féle” sebtapaszt 4 darabban á 50 kr., melynek egy példányát mutatván, ide mellékelem, a többi pedig, minthogy hamissága szembetűnő, vissza fogom alkalmissal küldeni.

Ezen perfid eljárás által mind ön, mind a közönség meg vagyon esalva és úgy hiszem, megérdemli a törvényes uton való megtorást.

Süttör, 1884. jun. 4.
u. p. Eszterháza.

Kiváló tisztelettel tisztelője
Schlegel Péter,
esperes-plébános.

SCHNELLER JENŐ

asztalos,

ajánlja munkáit a n. é. közönség szíves figyelmébe.

Elvállal mindennemű

ÉPÜLET- ÉS BUTOR-MUNKÁKAT

különösen zajtalan

ÉRCZREDŐNY-AJTÓK

készítését,

HÁZI, VENDÉGLŐI ÉS HIVATALI BERENDEZÉSEK,

mérőasztalok, különféle szekrények, asztalok minden formában és minőségben

JÉGSZEKRÉNYEK, HŰTŐ-EDÉNYEK, ÉPÜLET-FELSZERELÉSEK,**PORTÁLOK,****TEMPLOMI KELLÉKEK,****OLTÁROK**

készítését.

A takarékpénztári épület átalakítása folytán maradt sok ablak- és ajtótervek jutányosan eladtnak. A n. é. közönség szíves érdeklődését tisztelettel kéri

SCHNELLER JENŐ.

Országút 16. sz.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószer-gyár, harang- és érczöntöde

BUDAPESTEN,*Rottenbiller-utca 66.*

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei:

Feeskendőgépek**tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére****Harangok** és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.*Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.*

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Ingyen regénymelléklet minden számhoz és regények kedvezmény-áron.

Felhívás előfizetésre.

A „BUDAPESTI BAZÁR“

leggazdagabb tartalma, legezelszerűbb és legelősebb szépirodalmi divatközlöny, melynek minden száma tizenhat oldalon jelenik meg díszesen illusztrálva s minden szám mellett egy pompás, művészi kivitelű, több alakú színezett divatkép van mellékelve, természetes nagyságban kivágott szabásmintákkal, számtalan szabásrajzzal, fehérneműk jelzéséhez való monogramokkal, a családi körökben meghonosított vászonmunkálatokhoz színezett mintarajzokkal.

A „Budapesti Bazár“ szépirodalmi része. Lapunk szépirodalmi részében adunk költeményeket, elbeszéléseket, mulatótató és ismeretterjesztő tárcázásokat, a fővárosi élet szemléjét, az irodalom, művészet és társasélet mozzanataiból, és minden számunkban legalább egy illusztrációt is. Figyelemmel fogjuk kísérni a fővárosi és vidéki növegyetek munkásságát is. — **Ingyen külön regénymellékletet** adunk minden számhoz legalább egy tizenhat oldalú ívet, melyből t. olvasónk idővel esinos könyvtárt gyűjthetnek. Ez évi ingyenes regénymellékletünk „**Helén**“ című hírneves és érdekesítő regény, melyből minden héten egy tizenhat oldalas ív jelenik meg. — A regényből január 1-től 12 ív jelent meg, melyet minden új előfizetőnek — kik július 1-től fizetnek elő — bérmentve megküldünk. — **A „Budapesti Bazár“ divatrésze.** Arra törekszünk, hogy a magyar hölgyek e kedvenc lapjában a művelt hölgy és gondos háziasszony egyaránt megtalálja mindazt, ami az öltözékekre és szalonra vonatkozhatik, azon tudnivalókkal együtt, melyek a hölgyek dolgozószobáját és a háztartást illetik. — Lapunk divatrésze tehát minden számban 60—70 ábrán mutatja be a legújabb divatot, értelmes magyarázatokkal, kivágott szabásmintákkal és mintarajzokkal, ugyancsak pompásan színezett többalakú divatképekkel, melyek után a legegyszerűbb öltönyöktől — a legegyszerűbbekig mindenki házilag is esinosan, izléssel elkészítheti toilletjét. — **A hölgyek dolgozószobája részére.** A gyermeköltözékeket, a gyermek-, női- és férfi-fehérneműk ábráit, himzést, horgolást, egyzóval mindennemű kézimunkákat s azok legújabb készítményi módját, alaposan ismertetjük számtalan díszes rajzban és világos, érthető magyarázatban. Igen fontos a vidéki t. előfizetőinkre, hogy szerkesztőségünk díjtalanul ajánlkozik mindennemű oly tárgyak megküldésére, — amik a divat, kézimunkák és háztartás körébe tartoznak, hogy szerkesztőségünk díjtalanul ajánlkozik mindennemű oly tárgyak megküldésére. **Rendkívüli új kedvezmény** az, melyben a „Budapesti Bazár“ minden egyes előfizetője részesülhet! Lapunk divatrésztét ugyanis egy igen hasznos melléklettel bővítjük meg. Tapasztalatból tudjuk, hogy t. előfizetőink gyakran rendelnek meg nálunk fehérneműk jelzéséhez monogramokat és himzémintákat. Elhatároztuk tehát, hogy ezután minden negyedben adunk egy nagy ívet külön íly monogramokkal és himzémintákkal és hogy elkészítettünk, vagy külön levélben bérmentve küldünk meg nagysádraknak. **A Rózsaszín borítékot** továbbra is „Társalgó esernökül“ engedjük át olvasóinknak, az eddig is folytatott kérdésekre és válaszokra.

Előfizetési feltételek*a „Budapesti Bazár“ az ingyenes regénymellékletekkel együtt*

Félévre: (juliustól—december végéig) 5 frt. Negyedévre (juliustól—szeptember végéig) 2 frt 50 kr. A „Méregkeverő szerelmei“ című regényért külön 50 kr. A „Kilencz millió ember“ című regényért külön 80 kr. „Az amerikai unokaöcs“ című regényért külön 50 kr.

Az előfizetési pénzeket legezelszerűbb postautalvánnyal, közvetlen a szerkesztőséghez beküldeni, ily cím alatt:

KIRÁLY JÁNOS szerkesztőnek Budapesten.*(Koronaherczeg-utca 17. sz.)*